

M

Head Mehikoorma ja lähiümbruse elanikud,

Üks üleskirjutatud jutt Mehikoormast 21. sajandi 30ndate aastate teisest poolest

Niisiis on meil täna põhjust korraks peatuda ja tagasi vaadata, et juurtest jõudu saada ja minevikku mäletades olla kohal olevikus ja vaadata julgelt tulevikku. Kes mäletab, siis mitte nii väga ammu, aga mitte ka väga hiljuti toimus Mehikoormas elavnemine, hakkasime lausa unistama ja teeme seda siiani, mis on väga oluline, sest unistused või peenemalt öeldes visioonid on nagu meile tuttavad majakad, mis tulevikust meile oma valgusega suunda näitavad. Nii et püüame meelde tuletada Mehikoormat läbi aja ja märgata muutusi, mis tänaseks on juba loomulikuks elu osaks saanud.

Mitmed inimesed on öelnud, et neile on igaveseks meelde jäänud hetk, kui nad esimest korda kuulsid kiriku tornist tulevat kellahelinat. Sel hetkel tabas neid justkui väga selge teadmine, et nüüd on asjad teisiti ja seda heas mõttes – tulevik saab olema teistsugune ja lootusrikka alatooniga. Tõepoolest, kellahelinale eelnes ju ime ehk kella ootamatu väljailmumine ja mitte ainult kiriku tornikella, vaid välja ilmus ka pritsumaja kell, mis praegu õhtut kuulutab ja veelgi enam – mõnel hommikul avanes inimestele ootamatu vaatepilt kusagilt tekkinud maakivi kuhjadega kiriku juures!

Praegu Mehikoormasse sisse sõites tervitabki meid ju sihvaka torniga kirik, selle ümber laiuv ja meie ühiste talgutega korda tehtud paljude puuliikidega park, üle tee ilus õunapuuaed ja muidugi surnuaed, kus ka sealne ajalugu on kenasti välja toodud.

Edasi sõites näeme, kuidas ajalugu ja tänapäev on põimitud üheks elavaks tervikuks, nimetame seda siis elavaks muuseumiks või milleks iganes, igatahes selline kombinatsioon töötab – rõõmustab inimesi, pakub soovijatele infot, on samas praktiline ja vastab Mehikoorma tänastele vajadustele. Tänavatel on lood majade ja neis elanud inimeste ajaloo kohta. Mehikoormas on ka mitmeid inimesi, kes oma tegevusega muudavad Mehikoorma küllaltki iseiseisvaks - tegutsevad kingsepp, rätsep, pagar ja teised elutähtsad ametinaised ja -mehed ning viidad näitavad, kes kus kliente vastu võtab.

Mõni koht on jäänud selliseks nagu vanasti, vanas stiilis majad on tihedalt kitsa tänava ääres ning suured puud pakuvad varju ning annavad tänavapildile kuju ja värvi. Vanakülas on vaba läbipääs järve äärde ja järve randa mööda saab vabalt liikuda. Suur sild on taastatud ning aktiivselt kasutuses. Kraavid on töökorras ja aiamaadel kasvatatakse kõiksugu tervislikku kohalikku kraami, mis jõuab ka järjekorras aastaringselt ukсед avavatesse kohvikutesse, suurele kohvikutepäevale ja muidugi kogukonnakeskuse söögikohta. Ja mis oluline – prügi ei vedele, prügi on seal, kus ta olema peab ehk konteinerites ja taaskasutuspunktides ehk loodus on puhas! Ringi jalutades hakkavad silma ka vanakraamipood ja iseteeninduskapp.

Mitmed ilusad vaated on vaatamiseks lahti, majaka juures on istumise ja lihtsalt rahuliku olemise koht, kus saab kuulata tuulte ja lainete häält. Mehikoormas on taustaks pigem looduse ja sellise mõnusa inimetegvuse hääled, nii et siia on isegi tekkinud retriidikeskus. Iseendaga sõbraks saamisega on seotud ka nii vähenenud vajadus alkoholi kui nutiseadmete järgi ja kuna siin toimub nii palju põnevat, siis kodust välja minnes unustad oma sõltuvused juba ära :) Kohe tuletangi meelde, mida me kõik siin teeme ja ette võtame, aga välisest veel rääkides on ju täielik ime, mismoodi näevad välja meie mosaiikidega kaunistatud majad! On isegi öeldud,

et Mehikoormast on saamas Eesti mosaiigipealinn! Palju on mänguväljakuid ja terve Mehikoorma on lastele kui üks suur seikluspark.

Aga jah – lapsed! Lapsi on tõesti palju. Palju sellepärast, et Mehikoorma on hakanud tõmbama peresid, sest siin on mitu head asja koos – elukeskkond koos suure vee, looduse ja avarusega, kogukond ja muidugi kõiksugu tööd ja tegemised, millest saab ka peret toita, maju ehitada, lapsi koolitada. Mehikoorma näeb tõesti natuke Bullerby külana välja, kus kõigil on põnev ning iga päev on väiksem ja suurem seiklus. Siinne kool on ka palju muutunud ning nüüd on pigem hariduskeskus nii väikestele kui suurtele ja mitme õppekohaga. Kõik on ju ilmselt käinud Naha küla koolimajas midagi tegemas või õppimas või lastele kaasa elamas.

Seiklusi ja sündmusi on siin tõesti palju, ega kõigist ei jõua ja ei peagi osa võtma ning nagu öeldud, Mehikoormas on hea olla ka omaette, aga siis jälle välja tulla. Kui mõtleme tagasi, siis näeme, et täna inimesed tõesti tulevad kodudest välja ja osalevad kevad- ja sügistalgutel ning kõiksugu sündmustel, millest osad on suunatud pigem väljapoole, aga paljud ka kogukonnale endale.

Kõik on vast kuulnud, kui lauldakse regilaule, mis ühendavad meid erinevate aegadega. Iganädalaselt käib koos rahvuslike tantsude klubi koos suurepärase tantsuõpetajaga. Pargis ja järve ääres toimuvad läbi aasta väga erinevad kontserdid. Talvel on järvel jääpidu ja uisufestival, suvel suvelavastus. Eriti jäi meelde “Lämmijärve vaarao”, mis oli täitsa müstiline ja müütiline kogemus. Teisalt on Mehikoormast saanud lauajähoki maailmalinn ja ka muud mängud on väga au sees. Mehikoorma malevõistkond on arvestataval tasemel kogu maailmas!

Ja muidugi suitsukala! Usun, et kõigil tekib juba seda sõna kuuldes tohutu isu ja seetõttu pakumegi igal aastal tipptasemel kalasuitsutamise töötubasid ning loomulikult aasta üks tippsündmus – latikate suitsutamise MM või lausa O-mängud toovad siia suitsukalafänne kogu maailmast! Võib isegi öelda, et peame olema tänu latikatele ja teistele kaladele, sest meil on nüüd lisaks olümpiamängudele ka kalandus-elamuskeskus, mis omakorda asub suures kogukonnakeskuse kompleksis, kus saab ka süüa ja kus on esinduspood Mehikoorma meenetega.

Ilmselt juba ootate, miks ma ei räägi, teate isegi millest – meie aurulaevast, mille järgi vist iga eestlane Mehikoormat teab! Meie “Mehiko orma”, mis sai alguse ka ühe inimese unistusest. Kas me kujutaksime Mehikoormat ette ilma aurulaeva, tema ratta ja purjeta? Ilmselt on vastus üheselt “Ei!”.

Mehikoorma vanade lugude ja piltide raamat on miski, mis on igal Mehikoormaga seotud inimesel kodus aukohal ning seda laenutatakse üpris agaralt raamatukogudes üle Eesti, sest nende aastatega on Mehikoorma lugu laiemalt tuntuks saanud. Mehikoormast peetakse lugu!

Mehikoorma pole enam ainult ka Mehikoorma küla või alevik, vaid pigem Mehikoorma kant. Kogukonna laienemine sai hoo sisse Aravu suunal, kuid nüüd seostavad end Mehikoorma kogukonnaga inimesed peaaegu igast lähikülalt.

Mehikoorma või Mehikuurma nimi tuleb ju ühe arvamuse järgi mesilasperest ja sedalaadi ühist toimetamist ja kokkuhoidmist me ju tajume ka. Kusjuures veel üks asi, mis südamele rõõmu teeb, on see, et vanad inimesed ei ole üksi. Noored väärtustavad vanemaid, käivad nende juures, aitavad neid vajadusel ja mitte ainult noored – paljud käivad vanemate inimestega suhtlemas ja nende eest hoolitsemas.

Ja lõpтусõss Mehikuurma uma keelen – Mehikuurma eläs ja Mehikuurma kiil eläs!